

Спортивна газета

ВИХОДИТЬ ОРГАН ДЕРЖАВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ПО ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ І СПОРТУ І УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ РАДИ ПРОФСПІЛОК
3 18 КВІТНЯ 1934 РОКУ 16 липня 1987 р. четвер № 84 (5544) Ціна 3 коп.

Республіканська рада ДФСТ профспілок і редакція «СГ» оголошують конкурс: «Спортивна база — другий дім»

Здоров'я народу — багатство країни. Тільки з таких позицій ми сьогодні повинні розглядати діяльність наших фізкультурних організацій, спортивних баз, осередків. Сьогодні замало побудувати спортивний об'єкт, майданчик, гімнастичне містечко — треба вміти ефективно це використати! Треба, щоб на ці споруди, ігрові майданчики йшли люди різного віку, різних фізичних можливостей. І тут на перший план виходить постать умілого господарника — вмілого організатора!

Другий етап триватиме до 1 жовтня 1988 року. Його мета — поліпшення матеріально-технічної бази масово-оздоровчої фізкультури в республіці. Це — будівництво спортивних комплексів та ігрових майданчиків, містечок ГПО, найпростіших плавальних басейнів і тирів, стежок здоров'я, смуг перешкоди тощо. Головне, щоб кожен колектив фізкультури взяв участь у цьому конкурсі! Республіканська рада ДФСТ профспілок і редакція «Спортивної газети» звертаються до виконавчих місцевих Рад народних депутатів, керівників підприємств, сільських господарств, директорів інститутів, середніх шкіл, закладів вищої освіти, керівників закладів всебічного підтримати ініціативу фізкультурно-спортивного профспілкового товариства та редакції.

Які ж критерії оцінки діяльності колективів фізкультури в республіканському огляді-конкурсі? 1. Технічний стан бази (майданчик): вкомплектованість його спортивним обладнанням, інвентарем, оформленням наочного агітацією. (Заохочувальні очки надаються за нестандартність обладнання для дорослих та дітей, оригінальність оформлення).

2. Кількість фізкультурників, що постійно займаються на базі (до загальної кількості працюючих), у тому числі й відвідувачів платних груп оздоровчої спрямованості. 3. Наявність консультаційних пунктів. 4. Проведення масових спортивних заходів у колективі фізкультури (у сім'ях, на стадіоні, «Тато, мати і я — спортивна сім'я» тощо) та активна участь в цих заходах членів колективу фізкультури та їхніх родичів.

Плещем шпориною огляді-конкурсу підбиватимуться до 7 жовтня — Дня Конституції СРСР. Три кращі колективи фізкультури нагороджуються комплектами спортивної форми та інвентарю вартістю 2 тисячі карбованців, 1,5 тисячі й тисячі крб. По п'ятдесят колективів — вимпелами й грамотами. Двадцять кращих організаторів і активних учасників спорудження бази — грамотами та пам'ятними подарунками. При Республіканській раді ДФСТ профспілок та редакції «Спортивної газети» створена постійна дільна комісія, яка чекає матеріалів конкурсів. Надсилайте матеріали першого етапу конкурсу — до 1 листопада 1987 року, другого — до 1 жовтня 1988 року на адресу: 252167, Київ-167, вул. Флоренції, 1/11, Республіканська рада ДФСТ профспілок, і за такою формою: 1. Акт про введення в дію спортивного об'єкта. 2. Паспорт спортивної бази.

3. Фото спортивної бази розміром 16x24. 4. Короткий звіт про використання спортивного об'єкта згідно вказаних критеріїв. 5. Список активних учасників у спорудженні бази (майданчик) та в проведенні на ньому масових оздоровчих заходів. Редакція «Спортивної газети» широко висвітлюватиме огляді-конкурс. Детально розповідатиме як використовуватимуться бази, майданчики, басейни, які нові цікаві форми пропонуватимуть організатори масової, оздоровчої фізкультури дорослим і дітям, причому наша увага також буде зосереджена й на невирішених проблемах, на недоліках у використанні спортивних комплексів. Отже, давайте спільно постарамось зробити так, щоб кожен колектив фізкультури мав власну спортивну базу і вмів її ефективно використовувати!

технікум: шляхи перебудови

У пошуку нових форм

разів на тиждень по 20 хвилин — хороший додаток до фізичного загартовування. Стало правилом, що заняття з кожного предмета закінчуються 4-хвилинною фізкультурною. Регулярні заняття в будівельному і спартакіади — всього-лиш, змова і мешканців гуртожитку, відповідно до 6,2 і 5 від спортивних вимог. Перша з них проводиться в три етапи. Спочатку стартують усі, далі — учні команд відділень, а завершують змагання три кращі колективи. У двох інших спартакіадах супернівають команди відділень і кімнат гуртожитку. Усе це добре, проте з висновками не поспішатимемо. Ось цифри, з якими не посперечаєш. 4 години щотижня занять фізкультурною на I—II курсах і 3 на III—IV дають змогу охопити всіх учнів. А інші форми роботи (секції, ранкова зарядка, фізкультурпаузи) все-таки ще не приносять бажаного. Тяжке навантаження тих, що відвідують секції, складає 4—6 годин. Цього замало. Крім того, у журналах протягом кількох місяців відсутній облік. До того ж секції працюють з перервами. Отже, чи справді 250 учнів відвідують її заняття? Ну, а що вже казати про спартакіади чи складання нормативів комплексу ГПО? Дехто вийде на старт, а тоді бере тайм-аут до наступного разу. Отак і вимальовується зовсім інша картина. Тільки половина учнів дістає протягом тижня достатнє фізичне навантаження. Так, слід і надалі продовжувати роботу по розширенню бази, її вдосконаленню. Однак значно важливішим бачиться друга проблема. Факти свідчать, що за час канікул або практики зводиться нанівчє чи не все досягнуте за період занять з фізиковання. Проблема, на мій погляд, болочна не тільки для Винницького будівельника. Чи є вихід зі становища? Так. Потрібен контроль над учителями на час практики і канікул. Кожен з них має одержувати плани із зазначеннями в них фізичних навантажень. По поверненні до технікуму його вихованці повинні звітувати про виконання завдань. Спортивні організації могли б тоді документально підтверджувати участь учнів у фізкультурному житті в містіях, де вони перебувають. Справа цілком здійснена. І тоді не доведеться з початком чергового навчального року замінити подальшої роботи спешу надолужувати прогнане. Вважати це другим питанням як ніяк не можна. Йдеться про посвідчення учнів і у процесі фізиковання учнів і — в кінцевому рахунку — про такий важливий фактор, як здоров'я майбутнього молодого фахівця. К. РОМАНЕНКО. Вінниця.

орбіта змагань

Відшукали щілинку

КОМБІНАЦІЙНІ МЕРЕЖИВА

ЧЕМПІОНАТ СРСР З ХОКЕЮ НА ТРАВІ. Жінки. Вища ліга. II коло, XII тур. Після першого етапу змагань, який проходив за туровою системою, найсильнішим клубам тепер належить посперечатися за двоколовим календарем з роз'їздами. «Спартак» (Москва) — «Колос» (Борнісьль) — 1:3 (1:0). Голи: у «Спартак» — Пінігіна (10 — з пенальті); у «Колоса» — Валуїська (39, 65, — обидва з пенальті), Краснікова (51). — Місцем проведення зустрічі, — розповів начальник борнісьльської команди В. Шегель, — спартаківці обрали свій критий манеж. Наші двічата витратили чимало часу, аби пристосуватися до незвичних умов. Лише після перерви вималювалася перевага «Колоса», і незабаром Валуїська з пенальті, призначеного за порушення господарями правил пучу розіграш штрафного кутного, встановила рівновагу. Невдовзі Краснікова, здійснивши після подоби великого кутного голю, провів, вивела (Закінчення на 3-й стор.).

ШАШКИ
КОМБІНАЦІЙНІ МЕРЕЖИВА
В Луцьку триває чемпіонат УРСР з російських шашок серед чоловіків. У турніру Рахунов програє Настасенку. Київлянка приввела до поразки різка гра на виграш. Після двох перемог поспіль дует хотілося виграти й третій поєдинок, — сказав голова партії громеїстер. — Та, як часто буває в таких випадках, перегув палицю... Як відомо, суперники грають один з одним у мікро-матчі з двох партій різним кольором шашок. Причому в кожній зустрічі має повторюватися певний дебютний варіант. За таких обставин грали важко, але в той же час зростає гострота боротьби. Цікава психологічна дуель відбулася в мікроматчі харків'ян Бойка і Мачульського. Перша партія закінчилася вничю. В другий суперник впевнено повторювали ходи першого поєдинок. Відчувалося, що кожен був у своїй правоті. В один з моментів Мачульський, що грав білими, обрав сильніше продовження, яке помітив ще під час першої партії. Важко було зрозуміти, чого домагаються білі, адже вони просто пропустили суперника в дамки. Та через кілька ходів усе прояснилося. Мачульський сплів так комбінаційні мережива, з яких його суперник ні не вдалося випустилася. На думку спеціалістів, ця партія є поки що найкращою у турнірі. У четвертому турі відзначилися кияни Макрович та Загуляев. Перший точно переграє Настасенку і здобув заслужену перемогу, а Загуляев використав очевидні помилки Вербука і виграв мікро-матч з рахунком 2:0. Після чотирьох турів попередніх Загуляев, Макрович, Никитчук — по 3 очки. Р. ЛЕЩІНСЬКИЙ, міжнародний громеїстер. Луцьк (телефоном).

ТЕХНІЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ
3 тур. Розенфельд — Циес 1:0, Рахунов — Настасенко, Вишневський — Муравський, Хом'яков — Гребенік, Бойко — Мачульський — 0:1. 4 тур. Никитчук — Мачульський — 1:0, Настасенко — Макрович, Вербука — Загуляев — 0:1, Грінблат — Вишневський — відіграна. Інші партії цих турів — нічиї.

Сезон складається добре

ЧОГО можна досягти за три роки занять спортом? Складне запитання. Ну, хіба що опанувати ази, можливо, виконати, скажімо, другий чи перший розряд. А от 23-річний Олександр Григор з радощу «Вороньківський» Борнісьльського району на Київщині довіз, що можна добитися значно більшого. Його виступ став окрасою другої літньої спартакіади «Здоров'я» Київського облгоспрому. В її фіналах, які відбулися в Кагарлик, суперничали представники 24 районів області. Отже, О. Григор, з гарним настроєм вийшов на старт колішній водій, нині тренер гирьовиків. Сезон для нього складається добре. На чемпіонаті республіки був другим за сумою, а на всесоюзній першості став третім. У травні Олександр показав другий результат на чемпіонаті ВЦРПС. І от новий старт. Змагаючись у вазі до 60 кілограмів, Григор штовхав два допудовики 27 разів. Атлет повторює рекорд республіки. Його показник — другий у країні. Додамо, що гирьовий спорт Олександр займається тільки третій рік. Попереду в здібно-го майстра — третій чемпіонат країни, що відбувся в осени. Побажаймо нашому земляку нового злету. Так, суперництво гирьовиків

привернуло загальну увагу. Тіхні турнір зібрав чимало вправних спортсменів. У своїх категоріях перемогли О. Усенко (Барнісьльський), М. Сварник (Київський), В. Іванько (Києво-Святошинський райони). Естафету від гирьовиків прийняли представники ігрових видів. У вирішальній зустрічі команда Богуславишин з рахунком 2:0 виграла у футболістів Бородяньського району. Вольовий турнір приніс успіх представникам Яготинського району у чоловіків і Миронівського району у жінок. Змагання з багатоборства комплексу ГПО завершилися перемогою фізкультурників

Тиждень плавця: 12—19 липня

Київ: Як наздогнати літо? З погодою в столиці республіки начебто все гаразд. Тож основні старты за програмою Тижня плавця зосереджено в акваторії Дніпра. Зокрема, на водних станціях Труханового острова у масових запливах, у складних норм ГПО вже взяли участь сотні фізкультурників заводу «Ленінська кузня», виробничих об'єднань «Більшовик» та «Арсенал».

РЕГБИ

ЧЕМПІОНАТ СРСР. Перша ліга. I коло, IX—X тури. КІЦА (Київ) — «Університет» (Нальчик) — 7:16. «Політехнік» (Київ) — «Райдаун» (Ташкент) — 24:13. МАІ (Москва) — «Спартак» (Москва) — 7:16. СМІ (Новокузнецьк) — «Вайрас» (Шуляля) — 14:0. «Зірка» (Ташкент) — «Сокіл» (Львів) — 9:8. ТашПІ (Ташкент) — ХТЗ (Харків) — 3:48. КІЦА — «Райдаун» — 0:14. «Політехнік» — «Університет» — 38:9. МАІ — «Вайрас» — 13:14. СМІ — «Спартак» — 9:10. «Зірка» — ХТЗ — 18:18. ТашПІ — «Сокіл» — 6:28.

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

ЧЕМПІОНАТ СРСР. Чоловіки. Перша ліга. II коло, XII тур. «Локомотив» (Кутаїсі) — «Азінафтохім» (Бану) — 2:0 і 0:0. «Буревісник» (Мінськ) — «Свема» (Шостка) — 0:0 і 4:0. «Азариттфган» (Сумгаїт) — «Буревісник» (Ереван) — 0:0 і 1:1. «Буревісник» (Вінниця) — «Кристал» (Калуш) — 2:0 і 3:0. «Труа» (Куйбішев) — «Волга» (Ульяновськ) — 0:1 і 2:0. «Волга» — 33 очки, «Азінафтохім» — 32. «Труа» — «Буревісник» (Ер) — 28, «Свема» — 27, «Азариттфган» — 24. РІВНІ-СІА (Алма-Ата) — 24 (два гри в запасі), «Локомотив» — 20, «Кристал» — 2.

У Винницькому будівельному технікумі 870 учнів. Як добилися, аби вони щодня займалися фізкультурною і спортом! Учнів, зокрема, рекомендують для них 10—11 годин активної руху і різноманітних вправ на тиждень. Отже, як досягти цього? Як підпорядкувати меті академічні заняття фізкультурною, тренування і змагання, роботу в позаурочний час! ЗАВДАННЯ складне. Кілька років тому у будівельному над ним навіть не замислювалися. Мотивували тим, що нема необхідності сучасної бази. І головне: посилалися на те, що вимагає різкого піднесення рівня ставлення учнів, батьків, фізкультурних працівників до справи загартовування й оздоровлення вихованців технікуму. З чого ж вирішили почати? З бази. І зробили за останні 2—3 роки чимало, причому власноручно. До спортивного залу долася ще один — гімнастичний. Спортивний його будівельний загін учнів. Окрім площинних майданчиків, що були, мають нині і комплексний. Тут можна грати у волейбол і міні-футбол. Біля гуртожитку (600 мешканців) обладнали гімнастичне містечко. Поповнилася база і кілометровою стежкою здоров'я. На половині дистанції встановили нестандартне обладнання. Ну, а торік осени в учнів з'явився тренажерний зал. Розширення бази помітно вплинуло на ефективність занять. Це, зокрема, виявилось тоді, коли порівняли досягнуте з показниками 1983—1984 років. Відсутною стала віддача факультативних занять. Про це варто сказати окремо. Не секрет, що ставлення учнів до цієї форми занять виступалося простою формою: «хочу — відвідую, не хочу — не відвідую». Тож якого внеску можна було чекати від цієї години? Проблема привернула увагу фізкультурних працівників технікуму і насамперед директора закладу — П. С. Ордяньського. Почали проводити факультатив з фізико-важкої підлоги другої третини години академічних занять. Водночас підвищили вимоги до учнів щодо їхнього ставлення до цієї форми. У підсумку відвідуваність факультативу різко зросла, сягнувши 97—98 процентів. Першо-І другокурсники, отже, вже займаються чотири години щотижня. Однак це разом з трьома годинами на тиждень в учнів III—IV курсів лише частково вирішує широке коло завдань з фізиковання молоді. Зрозуміло, слід продовжувати пошук нових форм роботи, водночас не відмовляючись від старих, добре перевірених часом. Дім шляхом і прагнути йти у будівельному. Щодня проводиться ранкова зарядка для всіх мешканців гуртожитку. П'ять

ПОНАДУВАЛИ й трудивники виробничого об'єднання імені С. П. Корольова. Протягом першої половини Тижня на водних доріжках Матвіївського затоки змагалися 11 бригад, а контрольні нормативи з високою оцінкою склали 250 заводчан. У попертборі корольовців відкрісла спартакіада з неодмінним святком Нептуна. З хорошим навантаженням працюють плавальні басейни «Динамо», «Спартак», Домобудівного комбінату № 3. Але вистачає й проблем, які виходять далеко за рамки Тижня. Дається взнаки слабкість на підготовку організації до літнього купального сезону, коли треба розраховувати на власні сили, а не на криті басейни. О. БОРЩЕВСЬКИЙ.

«Пінний шурхіт...»

тету, й від нашої ради, — веде далі К. Скворцова, — направлено досвідчених фізкультурних працівників для надання практичної допомоги на місцях. Водночас наведи кілька позитивних прикладів активної участі наших фізкультурників у стартах Тижня. Щодня від прохідної виробничого об'єднання по сільвалках «Червона зірка» йдуть автобуси з робітниками та службовцями, які залюбки стартують у басейні об'єднання ТРВОДУ. Заводчани намітили прийняти нормативи ГПО не менш як у п'ять тисяч чоловік, і половина вже склала їх. Інструктори-методисти по спорту кіровоградських АТП-13527 М. Даченко та м'ясокомбінату — П. Кравченко обладнали місця масових запливів на базис відпочинку, відповідно у Андріяновому Ставі Компаніївського району та в Ободівці Кіровоградського. Головне, що їх підтримують дирекція та профком. Додам, що найбільш передстваницькі заходи Тижня пройдуть по області 18—19 липня. Це взято під контроль. Напрочуд оперативно відреагували у Кіровограді на замітку «Пінний шурхіт», вміщену в «СГ» напередодні Тижня плавця в номері за 11 липня. «ЦІЛКОМ справедливо «Спортивна газета» піддала різкій критиці роботу виробничих колективів фізкультури, піонергартів та оздоровчих баз міста Світловодська по обладнанню зон відпочинку, складанню нормативів ГПО, навчанню плаванню, — повідомляє заступник голови Кіровоградської об'єднання ДФСТ профспілок Клавдія Федорівна СКВОРЦОВА. — Тут очевидні прорахунки не лише міськспорткомітету, а й відділу народної освіти, а також профспілкових і комсомольських організацій трудящих колективів. Наскільки нам відомо, ситуація з цим питанням у місті над Дніпром така на сьогодні — оптимістична, хоча внаслідок неї з кого не знаєма... — Тут слід говорити про нечітке виконання рішень обласного Оргкомітету та інорнування вчасно надісланих по районах методичних рекомендацій. І з обласпорткомі-

САДИ ВИСЮНІ

ТАБЛО

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

НОВОПОЛОЦЬК. У чемпіонаті СРСР зі спортивної ходьби на дистанції 10 км серед дорослих і молодих спортсменів кращою стала екс-рекордсменка світу О. Ніколаєва (Чехословаччина) — 44:04. У чоловіків на дистанції 20 км переміг В. Іванько (Кіровоград) — 1:21:28. Серед молодих спортсменів першостями володарями стали О. Орлов — 1:25:08.

КЛБ: проблеми організації

наука — спорту

Не захоплення, а стиль життя

Про ігри ділових людей

Третя республіканська звітно-виборна конференція клубів любителів бігу України відбулася напередодні проведення «Київського марафону». Проблеми, що на ній підіймалися, і зокрема головою республіканського КЛБ В. М. Ткачуком, залишаються актуальними і сьогодні.

За три звітні роки до КЛБ змінилися. Сьогодні є всі підстави назвати оздоровчий біг не захопленням, а соціальним явищем, причому виключно позитивним. Природно, що це відбулося і на обсязі та характері роботи КЛБ. Скажімо, тільки в 1986 році за ініціативи різних клубів цього профілю було проведено 260 агітаційних провізів, у яких взяло участь близько 26 тисяч чоловік. Але проби, навіть такі виняткові, як торішні республіканські «Зіркові» чи «На оздоровлення» визволення України од німецько-фашистських загарбників, лише перші кроки з чималою доробку КЛБ, покладеного на терези

бувають можливість збільшити час спілкування з дітьми; не просто організувати, а й безпосередньо брати участь у такому дозвіллі. А це вже життя виховного процесу.

Може, ви думаєте, що новаторський пробіг-свято, — не типовий випадок? Не кваптеся з висновками. 1985-й у такій формі зустрічало 17 КЛБ за участю 90 родин. 1986-й 23 КЛБ — 200 родин...

В кращих КЛБ налагоджено підготовку активу, здатного розширювати справу. Приміром, у сімферопольській «Панателі» спромозглися підготувати вже 52-х марафонців. А кожен любитель бігу такої кваліфікації вже здатний допомогти новачкам у засвоєнні перших тренувальних премудростей. У Севастополі масою існує організація знахідку — три абонементні групи саме з бігу.

Хоч і не без труднощів, але авторитет клубів зростає. Свідченням цьому є те, що, скажімо, 5 років тому власне приміщення мав лише вороніградський «Олімп», а нині таких приміщень десятки. Більше того, скажімо, у Києві є приміщення під це не існуючі КЛБ. Тобто організатори не встигають заповнювати можливі житлові площі...

Говорилися і про те, що нарікання з різних приводів неопозитивного спілкування спортивних організацій із КЛБ поширюються і на самі клуби та їх ради. Що зовсім не вводить повністю використовувати власні резерви як організації, так і агітації. Винятково повільно вдосконалюється внутрішня робота КЛБ, через що навіть найсильніші з них часто тупцюють на місці, не розширюються, не готують власних лекцій, атрибуту, недостатньо розгортають консультаційну службу.

Підкреслювалося також, що треба не лише «агастролювати» по престижних пробах за межами республіки, але й організувати роботу на місці, включаючи всілякі змагання між КЛБ.

Це була розмова відверта і зацікавлена. Учасники конференції розмовили про різні місцеві організації знахідку, поділилися проблемами, які важко вирішувати. І все ж таки відзначимо, що засідання часто переходило на проблеми настільки великомасштабні, що це заважало конкретному вирішенню питань щоденної роботи КЛБ.

Знову обрану раду клубу і його бюро очолив В. М. Ткачук.

Ділові ігри — це поняття мимі широко увійшло в наше життя. Ними займаються кібернетики, архітектори, інженери, останнім часом — спортивні фахівці. У Києві подібні ігри проводилися на кафедрі фізкультури Інституту інженерів цивільної авіації, а нещодавно у формі ділових ігор були організовані заняття директорів ДЮСШ республіки на факультеті підвищення кваліфікації Київського державного Інституту фізкультури. Кореспондент «СГ» попросив професора КДІФК М. В. ЖМАРЬОВА пояснити сенс і значення ділових ігор.

— САМЕ поняття «Ділова гра» — це не зовсім точний переклад назви американського методу активного навчання, менеджменту. У них це просто вміння робити гроші. Звідси ігри, спрямовані на вміння керувати підприємствами, організаціями, фірмами таким чином, щоб вони давали більше прибутку. У нас зробили буквальный переклад. А якщо говорити конкретно — ділова гра є специфічним методом активного навчання, під час якого розглядається конкретна життєва ситуація, розроблена заздалегідь за спеціальним сценарієм. Отже, це метод, застосований до вирішення проблемних ситуацій. Проблеми ситуації є повсюдно, особливо багато їх у спорті.

Можна стверджувати, що вся діяльність у спорті побудована на вирішенні конкретних проблем. Сенс і перевага ділових ігор полягає у тому, що слухач працює при вирішенні проблем дуже інтенсивно, а рішення виробляється групою людей після активного обговорення. При цьому незрівнянно зростає якість прийнятих рішень, бо вони є наслідком змагання умов у групі, активно керуванні діяльністю спортивних організацій і здатності окремої людини працювати в заданій ситуації, дає можливість кожному перевірити себе.

Цей метод впроваджений у нашому інституті в основному на факультеті підвищення кваліфікації п'ять років тому. На кожному поточці після закінчення читання лекцій проводиться ділова гра.

— Які вимоги до проведення ділових ігор?

— Є ряд таких обов'язкових вимог, як і в будь-якому методі. Перша — високий рівень підготовки як викладача, так і слухачів. Якщо учасник недостатньо підготовлений, він уже не здатний активно виробляти рішення, бо не має у своєму розпорядженні необхідної інформації. Суть чому цей метод не універсальний, він придатний тільки для людей, які добре знають предмет, являють практичну методіку тренувань і т. ін. Скажімо, і тренувати високої кваліфікації, організаторів, суддів з видів спорту. А початківцям, які не мають достатньої суми знань, цей метод не дасть ефекту. Чим вищий рівень підготовки викладачів і чим вищий рівень підготовки слухачів, тим цей метод ефективніший.

Ще один важливий момент — ділова гра вимагає певного соціального орієнтування на вирішення завдання. Слухач і викладач повинні бути активно зацікавлені у вирішенні проблеми, а не просто «відбувати номер».

Ділова гра також вимагає певної соціальної позиції. Тобто необхідно не тільки критикувати людей за прийняті незадовільні рішення, за помилки, а намагатися самому знайти правильне рішення, зробити висновок, не побоюючись можливих поми-

портрети

літо — пора спортивна

Попереду — Олімпіада

Коли тобі лише 22 роки і ти сповнений сил та енергії, вже титулований, маєш високі спортивні результати, то мрієш про найпрестижніші змагання — Олімпійські ігри — не такі вже безперспективні.

З допомогою шефів

— ДАВАЙТЕ спочатку побуваємо в «Корчачинці», — сказав інструктор Тернопільської облпрофспради Богдан Володимирович Вілюс, який відповідав за спортивну-масову роботу, — це наш найкращий піонерський табір. З нього беруть приклад...

І ось ми в селі Струсів, що в Тернопільському районі. Справді, «Корчачинці», який підпорядкований Тернопільському комбайновому заводу, відповідає всім вимогам. Комфортні спальні корпуси, сучасна спортивна база, до якої входять стадіон, ігрові майданчики, басейн. Тут відпочивають не тільки тернопільчани, а й школярі з Народничів, що на Якимовичині. За словами вчителя фізкультури О. Р. Козлюка, його підопічні, повернувшись додому, успішно виступають на багатьох обласних змаганнях. А вже в табірній школі малих олімпійських ігор, святкування Дня Нестуна. Привабляють дітей і клуби з інтересом «Олімпіади», який очолює десятикласник Сергій Штенко. Ще одна цікава деталь. Керівництво табору подбало про те, щоб з дітьми працювали два фізиківники і окремо інструктор з плавання, що значно поліщило роботу.

...Коли ми приїхали до піонерського табору «Друж-

ба», що теж у Тернопільському районі, керівників зі спортивно-оздоровчої роботи та плавання не застали. Закінчується перша зміна, і ті за традицією поведи підопічних у похід. Утім, у курсі справ був начальник табору І. С. Данилюк, який у своєму очолує «Дружбу». Освіта — місце роботи Данилюка — старший тренер з легкої атлетики Збаразької ДЮСШ. Законірно, що тут теж спортивна база на рівні: стадіон, басейн, ігрові майданчики. І все ж найбільшою популярністю у «Дружбі» користується турпохід. Відмінний подарунок одержали перед початком першої зміни й мешканці табору «Лісова пісня», що в Борщеві. Тут силами шефів з районного агропрому збудовано стадіон.

Загалом у порівнянні з минулими роками нині на Тернопільщині до організації відпочинку в піонерських таборах підійшли значно вишше. Найбільша заслуга в цьому профспілкових комітетів, шефів з підприємств.

Однак треба те, що п'ять галузевих обкомів профспілки, зокрема, медпрацівників, торгівлі, держустанов, не мають своїх стаціонарних таборів.

Не може влаштувати й той факт, що лише в одній з тернопільських шкіл (№ 70), де

народна федерація легкої атлетики приймає рішення про заміну списа старої конструкції на нову із зміщеним центром ваги. Це скоротило кидки найсильніших на 10—15 метрів. Нововведення вимагало психологічної та технічної перебудови. І хоча кваліфікаційні нормативи тажко змінилися, потрібен був час, щоб знову став реальним намір потрапити до гурту майстрів спорту міжнародного класу.

1985-й пройшов у пошуках, експериментах, які завершилися результатом 80,44. Торік уже всі великі змагання проводилися за новими правилами, тобто металники використовували спис нової конструкції. Од старту до старту показання Сергія зростає. Кілька привозових місць на республіканських та всеукраїнських змаганнях довели влучності. У Ташкенті, на фінальних стартах ІХ Спартакіади народів СРСР, Сергій Глебов переміг з результатом 80,94. Перемога, золота медаль Спартакіади. І виконання нормативу майстра міжнародного класу! Так успішно закінчився для Сергія Глебова та його тренера Віктора Івановича Омельченка довгий сезон.

Про цього талановитого фахівця, педагога, тренера вищої кваліфікації хотілося б сказати окремо. Майже 10 років він виступав за збірну Харківщини. Виконав норматив кандидата у майстри, але травми не дозволили продовжити дальший шлях. Почав тренувати молодь, не помилувшись у виборі фаху. Тільки за останні 10 років у нього з'явилися майстри міжнародного класу Олександр Чуликов — неодноразовий чемпіон України, Сергій Гаврась — чемпіон країни 1985 року, рекордсмен республіки.

Сергій Глебов — третій учень В. І. Омельченка, який став спортсменом міжнародного класу.

Незабаром чергові Олімпійські ігри. Саме до цих найвідповідальніших стартів готуються кандидати до збірної СРСР Сергій Гаврась та Сергій Глебов. Та до Олімпіади ще цілий рік. А найбільшці плани?

— Перш за все — чемпіонат країни. Він може відати перепустку на ІІ чемпіонат світу з легкої атлетики, а може відмовити в них...

В. ЛЮКОВ,
майстер спорту.
Харків.

Статистика забутливості чи байдужості?..

Недарма кажуть, буди́то статистика знає все. А раз так, то звернімося до неї й ми. Взв'язавши за своєрідну точку відліку 1 січня 1985 року, тобто початок того періоду, з якого охоплюють питання дівості критичних виступів «Спортивної газети» два наші попередні «Штрафні майданчики».

НАГАДАЄМО читачам першу публікацію мала назву «Час виходити з офсайду» (номер «СГ» за 8 липня 1986 р.), а друга — «Наче за стіною мовчання» (5 березня 1987 р.). І ось настала нарешті черга втретє сказати про тих керівників осіб на місцях, які, певно в усякому разі таке складається враження), прикравшись певною забутливістю щодо своєчасного реагування на критичні виступи газети, сподіваються тишком-нишком відсидітися в уявних кущах благополуччя. Мовляв, якщо пронесе, забудеться. Та ні, можемо запевнити, що добре пам'ятаємо всіх своїх штрафників.

Отже, почнемо зі статистики. За час із 1 січня 1985 року по 30 квітня нинішнього (обмежимося поки що таким строком, надавши змогу травневим і червневим боржникам трохи помірковувати над відповідями) в «СГ» було надіслано 327 критичних матеріалів — фейлетонів, кореспонденцій, статей, заміток, листів-скарг

омірних дій директора ДЮСШ міста Вознесенська;

Міністерство освіти УРСР (19 березня 1987 р.) — на нарікання юних прихильників спортивного орієнтування з Мукачівського Закарпатської області;

Чернівецький облспорткомітет (23 березня 1987 р.) — на лист читачки В. Г. Бабешко з селища Липовиця Придніпровського району стосовно поганого організації змагання серед школярів.

Як бачите, ми втретє переконались у тому, що статистика знає все. Нині за її допомогою редакція висловила на загальній осуд у «Штрафному майданчику» 27 організацій та установ, які вперто не бажано відповісти на 31 критичний виступ «СГ» та 4 скарги. Невже, питається, це елементарна забутливість? З такими аргументами, думкається, важко погодитися. Як на нас, то тут справи скорше в звичайний бюрократичний байдужості...

На «Штрафному майданчику» чергував В. КАЗИМИРОВ, кореспондент «Спортивної газети».

Верховинський райвиконком Івано-Франківської області — «По святах приходять будні» (5 червня 1986 р.);

Воловецький райвиконком Закарпатської області — «Сам собі голова?» (17 липня 1986 р.);

Ротатинський райвиконком Івано-Франківської області — «Райцентр без команд» (11 листопада 1986 р.);

Львівський міський виконком — «Іван кивав на Петра» (2 грудня 1986 р.);

Ворошиловградський облспорткомітет (голова — І. Ф. Шовкопляс) — «Спортивним спордам — повне завдання» (6 січня 1987 р.);

Львівський облспорткомітет (голова — В. І. Терещенко) — «Хочейні короби... для галочки» (13 січня 1987 р.);

Чорноморський суднобудівний завод міста Миколаєва — «Байдужість — біс» (10 лютого 1987 р.);

Тернопільський облспорткомітет (голова — Ф. С. Опрішко) — «Прислухаємось до зауважень» (19 лютого 1987 р.);

Полтавський облвиконком — «А час іде...» (26 лютого 1987 р.);

Червонопрапорний Київський військовий округ — «Черевик на манежі» (28 березня 1987 р.);

Городенківський райвиконком Івано-Франківської області — «Опорні пункти здоров'я» (31 березня 1987 р.);

Веріянський райвиконком Закарпатської області — «Опорні пункти здоров'я» (31 березня 1987 р.);

Дніпровський райвиконком міста Києва — «Опорні пункти здоров'я» (31 березня 1987 р.);

Залозський облспорткомітет (голова — В. С. Козирень) — «Оновлення на глі застою» (2 квітня 1987 р.);

Київський обласний відділ народної освіти — «А вода бистра не тече» (7 квітня 1987 р.);

Чернівецький облспорткомітет (голова — В. К. Рєус) — «3 білими плямами» (23 квітня 1987 р.);

Протягом приблизно двох останніх років редакція набагато зменшила кількість надісланих на розслідування в

